

Prima instanță: I. Mânăscuță
(Judecătoria Ciocana mun. Chișinău)
Instanța de apel: B. Bîrcă, M. Moraru, Iu. Cotruță
(Curtea de Apel Chișinău)
Instanța de recurs: Iu. Sîrcu, V. Macinskaia, I. Vîlcov

dosarul nr. 2rh-220/16

Î N C H E I E R E

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Valentina Clevadî, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, cererea de revizuire depusă de către Urîtu Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Urîtu Nicolae împotriva Ecaterinei Urîtu, intervenient accesoriu notarul public Victoria Iftodi, cu privire la declararea nulității certificatului de moștenitor legal, recunoașterea dreptului de proprietate, separarea în natură a cotei-părți din imobil, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013, prin care recursul declarat de către Urîtu Nicolae împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013 a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă

La 20 decembrie 2011, Urîtu Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Urîtu, intervenient accesoriu notarul public Victoria Iftodi, privind declararea nulității certificatului de moștenitor legal, recunoașterea dreptului de proprietate, separarea în natură a cotei-părți din imobil, repararea prejudiciului material și moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 martie 2013, acțiunea a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, a fost respins apelul declarat de către Urîtu Nicole și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 martie 2013.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013, recursul declarat de către Urîtu Nicolae a fost considerat inadmisibil.

La 26 septembrie 2016, Urîtu Nicolae a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie

2013, deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013 și hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 26 martie 2013.

Revizuentul în motivarea cererii de revizuire cu referire la art. 449 lit. b) și e¹) CPC, a invocat că art. 1500 alin. (1) lit. a) din Codul civil este neconstituțional, ilegal și încalcă art. art. 1 alin. (3), 4, 7, 9, 15, 16, 20, 22, 23, 26, 27, 28, 34, 47, 54, 55, 72, 76, 119, 120 și 127 din Constituția Republicii Moldova, deoarece sintagma „soțul supraviețuitor” din art. 1500 alin. (1) lit. a) din Codul civil lipsește din conținutul moștenirii legale. Sintagma dată suprapune ilegal instituțiile inexistente după decesul unuia dintre soți a proprietății comune în devălmășie a soților și căsătoria, cu insituția moștenirii legale. În acest sens, consideră că sintagma „soțul supraviețuitor” necesită a fi înlocuită cu „văduv/văduvă”.

Indică Urîtu Nicolae că notarul public Victoria Iftodi, în lipsa vreunui temei legal, a eliberat și perfectat în cadrul succesiunii legale certificate cu privire la determinarea cotei-părți din proprietatea comună în devălmășie a soților. Prin urmare, legiuitorul ilegal i-a acordat dreptul notarului public prin introducerea termenului „soț supraviețuitor”, să elibereze Ecaterinei Urîtu certificatul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună în devălmășie.

Susține revizuentul că legiuitorul prin reglementarea termenului de „soț supraviețuitor” încalcă dreptul lui Urîtu Nicolae la apărarea recunoașterii dreptului la o cotă-egală din succesiunea legală.

La 04 octombrie 2016, în adresa intimațiilor Urîtu Ecaterina și notarul public Iftodi Victoria a fost expediată copia cererii de revizuire cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la aceasta, însă intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință la prezenta cerere de revizuire.

Studiind materialele dosarului și verificând argumentele invocate în cererea de revizuire depusă de către Urîtu Nicolae, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Potrivit art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) și e¹) CPC, revizuirea se declară în cazul în care: au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii (lit. b); a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului (lit. e¹).

La cazul prezentei spețe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că revizuentul Urîtu Nicolae a invocat declarativ în calitate de temei de revizuire a încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013 prevederile art. 449 lit. b) CPC, deoarece nu a indicat care sunt acele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care i-au devenit cunoscute și ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

În acest sens, se reține că, în cazul când se invocă temeiul de revizuire – devenirea cunoscută a unor circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii și să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente.

De asemenea, cu referire la prevederile art. 449 lit. e¹⁾ CPC, revizuentul nu a prezentat probe concludente și pertinente privind aplicarea în cadrul examinării pricinii date a unei legi declarate neconstituționale de către Curtea Constituțională, invocând acest temei de revizuire abuziv și declarativ, or, nu a anexat nici o hotărâre emisă de către Curtea Constituțională de declarare a unei legi aplicabile speței neconstituționale.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție evidențiază că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449-453 CPC servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, între altele, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea de la Strasbourg în speța *Roșca c. Moldovei*, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat, care constituie principiul executării hotărîrilor definitive.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești, acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărîri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de

reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

În această ordine de idei, având în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de revizuire reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depuse de revizuentul Martîniuc Vladimir, în lipsa unor temeiuri legale, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantate de art. 6 paragraf 1 din CEDO.

Din considerentele menționate și având în vedere că motivele invocate de către revizuent sunt în contradicție cu prevederile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către Urîtu Nicolae ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Urîtu Nicolae împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Urîtu Nicolae împotriva Ecaterinei Urîtu, intervenient accesoriu notarul public Victoria Iftodi, cu privire la declararea nulității certificatului de moștenitor legal, recunoașterea dreptului de proprietate, separarea în natură a cotei-părți din imobil, repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Mariana Pitic